

**Σύνδεσμος Ἐθελοντῶν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς**

**Ἀπολογισμὸς Συνδέσμου Ἐθελοντῶν
2015-2016**

Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, 13η/26η Ἰουνίου 2016
**Τελετὴ Λήξης τῶν Δραστηριοτήτων τῶν Δομῶν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς,
γιὰ τὴν Περίοδο 2015-2016**

*Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα καὶ Πνευματικέ μας Πατέρα κ. Κυπριανέ·
Πανοσιώτατε Καθηγούμενε π. Θεοδοσίε·
Σεβαστές μας Γερόντισσες, Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·*

Σᾶς καλωσορίζουμε μὲ τὴν σειρὰ μας στὴν σημερινή μας ἑορταστικὴ Ἐκδήλωση, ἡ ὁποία μὲ τὴν Χάρη τοῦ Κυρίου μας πραγματοποιεῖται σὲ αὐτὸν τὸν εὐλογημένο χῶρο.

Ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου Ἐθελοντῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας, θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσω τὴν βαθυτάτη Εὐγνωμοσύνη καὶ Εὐχαριστία μας πρὸς τὸν Κύριό μας, γιὰ τὴν μεγίστη τιμὴ καὶ εὐλογία, τὴν ὁποία ἔχουμε, στὸ νὰ συμμετέχουμε σὲ αὐτὴν τὴν Διακονία τῆς Ἐκκλησίας μας. Στὸν εὐλογημένο Ὁρθόδοξο Συλλογικὸ Ἐθελοντισμὸ.

Πρωτίστως ἐπιτρέψτε μου νὰ ἀναφερθῶ μὲ λίγα λόγια στὴν σημασία τοῦ Ἐθελοντισμοῦ.

Ἢ Ἐθελοντισμός-Διακονία, θὰ πρέπει νὰ ἀποτελεῖ γιὰ ἐμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς ἀναπόσπαστο κομμάτι τῆς ζωῆς μας. Στὴν πραγματικότητα θὰ πρέπει νὰ εἶναι τρόπος ζωῆς. Πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπιτελοῦν τὴν Διακονία τους στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, μὲ ἐπίγνωση, μὲ ἐπιμέλεια καὶ σοβαρότη-

τα, και ὄχι ἀπλῶς ὡς μία ἐξαναγκαστική ὑπόθεση, ἔχουν νὰ καταθέσουν μέσῳ τῶν βιωμάτων τους πολὺ πλούσιες ἐμπειρίες. Ἐμπειρίες, οἱ ὁποῖες ἐπιφέρουν μέσα τους, σὲ καθημερινὴ βάση, τὴν «καλὴν ἀλλοίωσιν», μὲ τὴν Χάρη τοῦ Κυρίου μας.

Στὰ ἀλήθεια αὐτό, τὸ ὁποῖο ἐντυπωσιάζει, μέσα ἀπὸ τις προσωπικὲς καταθέσεις τῶν εὐλογημένων Ἐθελοντῶν μας, εἶναι, ὅτι σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς προσωπικῆς τους ζωῆς, στὸ οἰκογενειακὸ, ἐπαγγελματικὸ καὶ κοινωνικὸ τους περιβάλλον ἔχουν νὰ δρέπουν καρπούς. Καὶ αὐτὸ συμβαίνει διότι, μιμούμενοι τὸν Πρῶτο καὶ Μεγάλο Ἐθελοντῆ, τὸν Κύριό μας καὶ Θεό μας, γίνονται κοινωνοὶ μαζί Του. Φέρουν πλέον μέσα τους Ἐκείνον. Τὸν Μεγάλο Διάκονο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν τὸν Ἐθελοντισμὸ, μέσῳ τῆς Διακονίας τους καὶ χωρὶς οἱ ἴδιοι νὰ τὸ ἐπιδιώκουν, περνοῦν σὲ μία ἄλλη πνευματικὰ φωτεινὴ περιοχὴ.

Ἀσκοῦν τὴν Ἱεραποστολή, χωρὶς ὅμως νὰ φεύγουν ἀπὸ τὴν Χώρα τους.

Διδάσκουν χωρὶς ὅμως νὰ κηρύττουν, ὠφελοῦν χωρὶς ὅμως νὰ τὸ ἐπιδιώκουν.

Καὶ αὐτὸ τὸ ἐπιτυγχάνουν, μέσα ἀπὸ τὴν σιωπηλὴ Διακονία τους καὶ μέσα ἀπὸ τὴν θυσιαστικὴ Ἀγάπη, τὴν ὁποῖα προσφέρουν στὸν Συνάνθρωπό τους.

Βλέπουμε λοιπόν, ὅτι ὅταν τὸ πνεῦμα τοῦ Γνησίου Ὁρθοδόξου Ἐθελοντισμοῦ ἐπινεύσει, τότε ὁ στεῖρος ὀρθολογισμὸς, ὁ ἐπιπόλαιος εὐσεβισμὸς καὶ ὁ ἀρνητικὸς μοιρολατρικὸς ἀλληλοανεροῦνται καὶ αὐτοκαταστρέφονται.

Ἐν συνεχείᾳ, θὰ ἤθελα νὰ ἀναφερθῶ σὲ ἕναν σύντομο ἀπολογισμὸ τῆς περιόδου, ἢ ὁποῖα πέρασε.

Μὲ τὴν Χάρη τοῦ Κυρίου μας καὶ ἐφέτος, οἱ Ἐθελοντές μας ἀπέδειξαν, ὅτι αὐτό, τὸ ὁποῖο κάνουν τὸ κάνουν μὲ ἐπίγνωση καὶ ὠριμότητα. Στις ἐνίοτε δύσκολες ἀπαιτήσεις τῆς Διακονίας, μέσα ἀπὸ τὴν θεληματικὴ ὑποταγὴ τους, ὑπῆρξε πάντοτε ἀνταπόκριση. Γεγονός, τὸ ὁποῖο μᾶς δίνει τὴν δύναμη καὶ τὸ θάρρος νὰ συνεχίσουμε τὸν δύσκολο ἀγῶνα.

Φυσικὰ γιὰ τὸ μεγάλο ἔργο, τὸ ὁποῖο ἀσκεῖ ἡ Μητρόπολις μας, οἱ Ἐθελοντές μας εἶναι λίγοι. Ὅμως αὐτὸ τοὺς τιμᾷ ἀκόμη περισσότερο. Ἀρκεῖ μόνο νὰ Σᾶς πῶ, ὅτι ἡ αὐταπάρνηση μὲ τὴν ὁποῖα διακόνησαν ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ χαρίσουν χαμό-

γελα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης σὲ πολλοὺς συνανθρώπους μας.

Στὸ σημεῖο αὐτό, θὰ ἤθελα νὰ Σᾶς ἀναφέρω μία ἀπὸ τὶς πιὸ ἰδιαίτερες καὶ συγκινητικὲς στιγμὲς, τὶς ὁποῖες βίωσαμε κατὰ τὴν διάρκειας τῆς Διακονίας μας.

Παραμονὴ Πρωτοχρονιάς καὶ μία μικρὴ ὁμάδα Ἐθελοντῶν, μαζί μὲ μία μικρὴ παιδικὴ χορωδία, καὶ μερικὰ ἐδέσματα ἀποφασίσαμε νὰ ἐπισκεφθοῦμε ἀστέγους Ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι λόγω τοῦ παγετοῦ ποὺ ἐπικρατοῦσε, φιλοξενοῦνταν σὲ κάποια ἀπὸ τὶς αἴθουσες ἀναμονῆς, στὸ λιμάνι τοῦ Πειραιᾶ. Δύο ἀπὸ ἐμᾶς θὰ ἀκολουθούσαμε μὲ δικό μας ὄχημα. Ἡ ὥρα πλησίαζε 11:00 καὶ ἡ θερμοκρασία ἔπεφτε στοὺς μείον 1 βαθμοὺς κελσίου.

Σταματημένες σὲ κάποιο φανάρι, παρατηρήσαμε ὅτι λίγα μέτρα πιὸ πέρα ἀπὸ τὸ ὄχημά μας, ὑπῆρχε κάτω ἀπὸ ἓνα δένδρο στημένη μία μισοσχισμένη σκηνή. Μὲ πολὺ φόβο, γιὰ τὸ τι θὰ ἀντιμετωπίσουμε, ἀποφασίσαμε τελικὰ νὰ πλησιάσουμε. Καθὼς φθάσαμε, προσέξαμε ὅτι γύρω ἀπὸ τὴν σκηνὴ ὑπῆρχαν διάφορες σακούλες γεμάτες μὲ ἀπειράχτα συσκευασμένα τρόφιμα καὶ γλυκίσματα. Γονατίσαμε καὶ προσπαθήσαμε νὰ κοιτάξουμε ἂν τελικὰ ὑπῆρχε κάποιος μέσα. Πράγματι, μέσα στὴν σκηνὴ καθόταν ἓνας παππούς ἢ καλύτερα θὰ ἔλεγα ἓνας γλυκύτατος καὶ χαμογελαστός παππούς, καλυμμένος μὲ κάτι κουρελιασμένα καὶ βρεγμένα σκεπάσματα. Εἶχαμε σοκαριστεῖ! Τοῦ ἐξηγήσαμε ὅτι εἴμασταν Ἐθελόντριες καὶ ποὺ ἀκριβῶς πηγαίναμε. Προσπαθήσαμε νὰ τὸν κάνουμε νὰ ἔλθει μαζί μας. Ὅτι καὶ ἂν τοῦ εἶπαμε ὅμως, δὲν καταφέραμε νὰ τὸν πείσουμε. «Εἶμαι καλὰ ἐδῶ» μᾶς εἶπε, «μὲ προστατεύει ὁ Θεὸς ἐμένα», τὸν ἀκούγαμε νὰ λέει, ἐνῶ ἐμεῖς τρέμαμε ἀπὸ τὸ κρῦο. «Μόνο μία χάρη θέλω ἀπὸ ἐσᾶς, Σᾶς παρακαλῶ νὰ πάρετε ὅλες αὐτὲς τὶς σακούλες, τὶς ὁποῖες μοῦ ἔφεραν σήμερα καὶ νὰ τὶς πᾶτε στοὺς Ἀστέγους, οἱ ὁποῖοι Σᾶς περιμένουν, ἐκεῖνοι τὰ ἔχουν περισσότερο ἀνάγκη ἀπὸ ἐμένα».

Δύσκολο νὰ κατανοηθεῖ. Ἀστεγὸς φροντίζει γιὰ Ἀστέγους!

Ἀρᾶ γε, ποιὸς ἀπὸ ἐμᾶς θὰ μποροῦσε νὰ πεῖ ὅτι δὲν ἔχει τίποτα νὰ προσφέρει στὸν Συνάνθρωπό του;

Τὰ Ὁράματά μας λοιπὸν γιὰ τὴν νέα Περίοδο εἶναι:

1. Νὰ προσέλθουν καὶ ἄλλοι Ἀδελφοί μας, στὴν εὐκαιρία

αυτή, τὴν ὁποία μᾶς δίνει ὁ Θεὸς τώρα σὲ αὐτὰ τὰ δύσκολα χρόνια ποὺ διανύουμε.

2. Νὰ συμμετάσχουμε σὲ εἰδικὰ σεμινάρια, ποὺ ἀφοροῦν τὸν Ἐθελοντισμό.

3. Νὰ ἀποκτήσουμε σὺν τῷ χρόνῳ, ἐργαστήρια Δημιουργικῆς Ἐνασχόλησης, ὅπου ἐκεῖ θὰ κατατίθενται ἰδέες, ἐμπειρίες, δράσεις κ.ἄ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἔχει Ὅραματα καὶ κάθε Ὅραμα εἶναι ἓνας Σταυρός. Θὰ μπορούσαμε ὅλοι ἐμεῖς νὰ γίνουμε Κυρηναῖοι στὴν ἄρση τῶν Σταυρῶν τοῦ Μητροπολίτου μας. Γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῆς Πατρίδας μας.

Αγαπητοὶ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Θὰ ἤθελα νὰ ἀπευθύνω Ἐκκληση πρὸς ὅλους μας,

Νὰ ἐνθαρρύνουμε καὶ νὰ προτρέπουμε τὰ παιδιά μας, συγγενεῖς καὶ φίλους μας πρὸς τὴν εὐλογημένη καὶ ὑγιᾶ κατεύθυνση αὐτή.

Τὴν Θεολογία δὲν μπορεῖ νὰ τὴν διδάσκει ὁ καθένας μας. Τὴν προτροπὴ ὅμως γιὰ τὸν Ἐθελοντισμὸ μπορούμε ὅλοι μας νὰ τὴν κάνουμε.

Καὶ ἄς μὴν ξεχνᾶμε κάτι πολὺ σημαντικό:

Ὅταν Ἐσὺ διακονεῖς τὸν πονεμένο Συνάνθρωπό Σου, τοῦ δίνεις στὸ ἐλάχιστο αὐτὸ ποὺ ἔχει ἀνάγκη.

Ἐκεῖνος ὅμως σοῦ δίνει στὸ Ἀπόλυτο αὐτό, τὸ ὁποῖο Ἐσὺ πραγματικὰ χρειάζεσαι,

Σοῦ δίνει «φτερὰ γιὰ νὰ πετᾶς ψηλά».

Σᾶς εὐχαριστῶ!

Αργυρῶ Τσεκούρα